

Una aposta per la cultura i la informació

JOAN VENTURA I BRUGULAT

El fenomen de la premsa local i comarcal a Catalunya és únic i excepcional. Per això, la consolidació d'un mitjà de comunicació local és sempre motiu de satisfacció, i més per a algú com el que subscriu, que si es pot dedicar professionalment al periodisme és gràcies a haver començat en una publicació de poble com va ser el *Butlletí de Llagostera*. Una revista local és un llibre obert per escriure-hi la història de la vila i per tant és el testimoni d'una època. *Turissa* compleix amb la seva cita amb els tossencs i els obre la porta a la cultura i la informació, dos elements imprescindibles en el teixit de la vida social d'un poble.

La premsa local neix del voluntarisme i del compromís socio-cultural d'una sèrie de gent que pensa que els municipis han de tenir uns vincles de comunicació i d'informació que al mateix temps facin la funció de memòria històrica i deixin constància del pas del temps. A l'any 1980, a tot Catalunya hi havia gairebé 200 revistes locals amb periodicitat diferent. Això deu fonamentalment al *boom* que va haver-hi durant la transició i els primers anys de la democràcia, quan a cada poble hi havia grups, entitats o associacions que es preocupaven per crear aquestes publicacions de la mateixa manera que organitzaven els recitals de cançó, de cursets de català o les primeres conferències polítiques.

Però aquella primavera catalana també va tenir el seu hivern, i moltes d'aquestes revistes locals han anat desapareixent. En la majoria de casos, pel desencís dels seus promotors en veure que eren incapaços de crear un relleu generacional; també pels problemes econòmics, ja que malgrat que els representants institucionals sovint se n'omplen

Joan Ventura i Brugulat, nascut a Llagostera, és el director de l'edició d'*El Punt a les comarques gironines*.

«Una revista local és un llibre obert per escriure-hi la història de la vila i és per tant el testimoni d'una època»

la boca, les ajudes han estat més aviat minses i —aquest no és el cas d'ara a Tossa—, manta vegades els propis ajuntaments negaven el pa i l'aigua a la publicació local pel fet de ser una veu discordant. En canvi, si han dedicat importants quantitats de diners a crear l'emissora de ràdio local, un mitjà que entenc més prescindible. Finalment, com he dit abans, perquè molts dels hereus d'aquesta premsa ens hem pogut professionalitzar i viure d'allò que vam començar fent com una mena de deure cívica. Crec però, que les revistes locals continuen tenint els mateixos problemes del començament.

Perquè aquesta nova etapa de *Turissa* sigui la definitiva, fa falta que hi hagi gent motivada per donar a conèixer als seus conciutadans les coses que passen al seu voltant, que els ajudi a interpretar la realitat que a vegades no veiem més enllà del nas. Gent que vulgui mantenir una línia viva, creativa i, sobretot, que no perdi mai la imaginació. Un mitjà de comunicació local ha de poder debatre a fons els problemes i les mancances del poble, com també ha de recollir i elogiar aquelles coses que es fan per la seva millora i modernització.

També ha d'estar obert a tothom, especialment a les veus crítiques o discrepants. En definitiva, ha de ser plural perquè el seu àmbit de difusió també ho és. Una revista local no pot ser obra d'una sola persona, s'hi ha d'implicar la col·lectivitat, segons les possibilitats de cadascú. Els lletraferits, col·laborant-hi regularment; els comerciants, anunciant-hi els seus negocis, i els lectors en general, no deixant d'adquirir-la sempre que arriba al quiosc. Permeteu-me insistir-hi: *Turissa* ha de ser una aposta per la cultura i la informació, a la qual tots els tossencs han de ser amatents.